

18.2.2005

Voit huonosti, ja olet julkisuudessa nimennyt myös minut kiusaajiisi. Olen sinun mukaasi vallanhimoinen, kateellinen, katkera, kostonhimoinen ja muukalaisvihamielinen puolueen hajottaja, joka käyttää Moskovan puoluekoulussa opittuja likaisia temppuja.

En tunnista edellä olevasta itseäni. Kun mediajuhlasii on pian ohi, sinun tulee täsmentää sanomiasi ja kuvata esimerkein rasismiani ja likaisia temppuja. Olet sen velkaa minulle. Sanot, että vainoojasi ovat miehiä, että miehillä ei ole sielua ja että sinulla on. Muistutan, miten Ruotsin vasemmistopuolueen puheenjohtaja Gudrun Schyman ajautui tällä linjalla umpikujaan: miesäänestäjät hylkäsivät puolueen viime vaaleissa. Schyman erosi puolueesta ja perustaa oman feministipuolueen. Ruotsalaisten tovereidemme mukaan hänestä itsestään tuli puoluetta suurempi projekti.

Toisaalla on sitten Tanskan vasemmistopuolue (SF), joka rupesi sinun tavallasi kitkemään punajuuria politiikan kasvimaasta. Se muutti identiteettinsä vihreäksi ja otti - ainoana EU-vasemmiston puolueena - myönteisen kannan EU:n perustuslakiin. Pari viikkoa sitten SF hävisi parlamenttivaalit, kun taas sen jättämän tyhjän tilan täyttänyt EU-kriittisempi ja vasemmistolaisempi puolue voitti lisäpaikkoja. Puheenjohtaja Holger K.Nielsen joutui eroamaan.

Näiden kokemusten pohjalta ei ole viisasta sinun puolueen puheenjohtajana yrittää tunkea puoluettamme siihen poliittiseen rakoon, joka jää vihreiden ja demareiden väliin. Siinä ei ole vasemmistoliiton mentävää aukkoa. "Kaikkien vasemmisto" ei ole vasemmisto, jos se ei ole vasemmalla.

Meillä on kokemusta myös siitä, mitä tapahtuu, kun puolue ei ole tarpeeksi fiini sen johtoeliitille.

Italiassa kommunistinen puolue teki 1990-luvun alussa "viialaiset". Liittymällä sosialistiseen internationaaliin siellä ruvettiin porukalla demareiksi. Kaikki eivät ruvenneet, vaan jäljelle jäänyt "rupusakki" perusti uuden vasemmistopuolueen (Rifondazione). Se on ehtinyt jo kertaalleen hajota, kun puolueen eliitti meni hallitukseen jakamaan ministerinpaikkoja, mutta jäljelle jääneet eivät antaneet periksi vaan jatkoivat toimintaa muutaman kansanedustajan voimin. Vähitellen on onnistuttu nostamaan Rifondazione merkittäväksi vasemmistovoimaksi, joka yhdessä ay-liikkeen kanssa saa kaduille miljoona ihmistä mielenosoituksiin kapitalismia (ja

EU:n perustuslakia) vastaan. Demareilla ja kommunistiloikkareilla menee huonommin.

Samoin Hollannin puolueen fiini eliitti siirtyi 1990-luvun alussa vihreisiin perustamalla oman punavihreän puolueen. Jäljelle jäänyt sosialistinen "rupusakki" on nostanut tyhjästä rakennetun uuden puolueen kerta toisensa jälkeen vaalivoittoon, kun taas vihreät ovat tulleet alas poliittista pylymäkeä.

Ranskasta meillä on kokemuksia ministerisocialismin tuhoisasta vaikutuksesta puolueen uskottavuuteen. Joskus jopa yli 20 prosentin kannatukseen yltäneen kommunistisen puolueen (PCF) pohja on pettänyt ja kannatus on romahtanut. Aatteellista tyhjiötä täyttämään on noussut trotskilaisia puolueita, jotka ilmoittivat olevansa 100 % vasemmalla ja joiden kannatus ylitti presidentin vaaleissa 10 prosenttia. On vaikea vallata takaisin menetyt asemat.

Kieltämällä sosialismin, joka on minulle - ja Bernsteinille - sama asia kuin demokratia, sinä haluat tuhota vasemmiston yhteisen utopian, ja samalla sinä tulet pyhittäneeksi KAPITALismin. Meillä Euroopassa demaritkin ovat sosialisteja.

Kun leimaat minut taistolaiseksi ja stalinistiksi, olet epärehellinen, mutta puolueemme johtajilla on ollut tapana hädän hetkellä, jolloin omat eväät on syöty, palauttaa järjestöväki ruotuun luomalla aina uudelleen taistolaisuhka. Nyt on sinun vuorosi tehdä niin. Ehkä viholliskuvan luominen on niitä sinulle annettuja Amerikan oppeja, joista Noam Chomsky sanoo, että "provokatiiviset toimet oikeutetaan puolustuksen nimissä armotonta vihollista vastaan". Hyökkäät ja luot viholliskuvia oman puolueen sisällä, mutta sanot sitä puolustukseksi.

Niin paljon olemme keskustelleet ja oppineet toisiamme tuntemaan, että tiedät tekeväsi väärin. Jo niihin aikoihin, jolloin sinä opettelit lukemaan, minä toimin SKDL:n parhaiden perinteiden puolesta ja olin taistolaisten edustamaa totalitarismin ihannointia vastaan - jos sillä nyt on enää jotain merkitystä. Olen totalitarismia ja yksinvaltaa (puolueessakin) vastaan, mutta "änkyrä" olen vain merkityksessä ei-demari. En halua kommunistista vallankumousta, proletariaatin diktatuuria tai yhden puolueen valtaa. Tavoitellessasi yhden johtajan yksinvaltaa ja itsellesi uutta ministerinpaikkaa (Projekti 2007) olet nostamassa itseäsi jalustalle, jonka päältä on muualla jo 1990-luvun alussa kaadettu yksinvaltaisten johtajien patsaat. En suostu syömään keittämäsi arvopuuroa.

Julkisessa keskustelussa on puhuttu ns. Viialaisen muistiosta, jossa hän suositteli fuusiota demareihin. Miehen me tunnemme molemmat. Me tiedämme, että kyseisellä muistiolla ei ole laajaa kannatusta ay-väen piirissä ja että sen saama julkisuus perustui siihen, että se oli muka salainen. Mediaa huiputettiin perusteellisesti, kun se ei huomannut, että salaliittolaisia oli vähemmän kuin Viialaisen ystävän Janajevin juntassa oli jäseniä elokuun 1991 vallankaappausyrityksessä.

Mutta palataanpa vasemmistoliittoon.

Yllätit puoluekokouksessa väen ottamalla myönteisen kannan EU:n taistelujoukkoihin, jotka voivat EU:n perustuslain mukaan olla hyökkäysjoukot ja jotka voivat hyökätä myös laittomasti ilman YK:n mandaattia. Puoluekokous ei lähtenyt samalle linjalle kanssasi, mutta tunnustamatta tappiotasi äänestit eduskunnassa tässä asiassa viime joulukuussa yksin toisella tavalla kuin koko muu eduskuntaryhmä.

Olet naiivi uskotellessasi, että Nato-yhteensopivia EU:n taistelujoukkoja kootaan kansanmurhien torjuntaan. Kyseessä on poliittinen (öljy)sotaväki ja eräänlainen EU:n muukalaislegioona. Kansanmurhien ehkäisyyn tarvitaan muita kuin näitä iskujoukkoja. Mikään ei ole estänyt Natoa, jonka jäsenenä on 19 EU-maata, operoimasta Darfurissa. Ongelma on, että ei ole ollut halua estää kansanmurhaa aloittamalla sota öljyvaltio Sudania vastaan ja miehittämällä maa. Myöskään entiseen Jugoslaviaan ei haluttu lähettää isojen maiden palkkasotureista koottavia taistelujoukkoja, koska pelättiin miestappioita. Tyydyttiin pommituksiin, ja niistä maksettiin hinta siviiliuhreina. Srebrenican katastrofia ei olisi voitu estää EU:n taistelujoukoilla; puuttui poliittista tahtoa. Joukkoja olisi kyllä ollut ilman EU:takin.

EU:n taistelujoukkoja varaudutaan käyttämään ennen muuta Afrikassa vanhojen siirtomaavaltiojen vanhoilla reviiireillä. Ei pitäisi tapattaa niissä sodissa suomalaisia nuoria ihmisiä, kun meidän ei ole pakko lähteä sotimaan.

On muuten mielenkiintoista, että 1800-luvulla Suomen eliitti yritti suojella suomalaisia joutumasta osapuoleksi vieraan vallan sotiin, kun taas tämän päivän poliittinen eliitti tyrkyttää suomalaisia sotien osapuoleksi.

Suomen ulkopoliitikalla pitää aina ajaa isänmaan etua, sillä kukaan muu ei sitä tee. Muut ajavat

omia etujaan, ja suurilla mailla on isot edut.

Minä muuten käytän sanaa "isänmaa", joka tuntuu olevan sinulle kovin vieras asia. Voisin tietysti käyttää myös sanaa "synnyinmaa", josta puhutaan Työväen marssissa, mutta yhtä kaikki: kyseessä on kotimaamme etu. Se, että on omien köyhien asialla, ei ole pois muiden maiden köyhien ihmisten auttamisesta. Eurooppalaisessa vasemmistossa me käymme niissä merkeissä taistelua KAPITALismin alistavia rakenteita vastaan. Milloin muuten viimeksi lausuitkaan sanan "kapitalismi"?

Globalisaatio on kapitalismin levittämistä koko maapallon alueelle, kaiken kaupallistamista ja rahamitalla mittaamista, ja sitä kehitystä me vastustamme sen Euroopan vasemmiston joukkovoimalla, jossa sinä et tunnu haluavan olla mukana.

Haet hyvin kummallisella tavalla ystäviä kaukaa moittiessasi eurooppalaista vasemmistoa amerikkalaisvastaisuudesta. USA:n arvostelu on KAPITALismi- ja imperialismi-kritiikkiä, ja myös näiden ismien kautta määrittyy puolueen paikka politiikassa. En ymmärrä, miten päivän mittainen vierailusi jenkkien lentotukialuksella sai sinut ihastelemaan raakaa voimaa ilmentävien sotalaivojen kauneutta. Me eurooppalaisessa vasemmistossa tunnemme huolta USA:n unilateraalisesta opista "Full Spectrum Dominance", jolla se pyrkii maapallon kaikkien tilojen hallintaan: saamaan vaikutuspiiriinsä maat, meret, ilman, avaruuden ja informaation. Se asevarustelee avaruutta ja on valmis ensi-iskuun ydinaseilla. Se on mukana asevarustelukilpailussa, jossa se on ainoa osanottaja. USA:n uusi Iranin sodan projekti on pelottava osoitus varustelukierteestä maailman yksinapaistamiseksi.

Pyyhit kirjoituksissasi pöydät Kekkosella, joka johti Suomen naapuriystävyyden politiikkaa, ja niistä saa vaikutelman, että kartat ja inhoat Venäjää. Suomi on kuitenkin Venäjän naapurissa. Niin on, olipa siellä vallassa kuka tahansa. Suhde Venäjään on mitä suurimmassa määrin tulevaisuuden kysymys. Lokaamalla useamman sukupolven suuret saavutukset ulkopoliittikan alalla syöt sitä politiikkaa tukeneen SKDL:n perintöä. Se väki on äänestänyt myös sinut ministerivaltaan. Kun uhoat 1.1.2005 lähtien puolueessa otetun käyttöön "kovat otteet", kysyn, oletko puhdistamassa puolueen näistä äänestäjistä?

Koen, että on käynnissä porvariston voimakas hyökkäys vasemmistoa vastaan. Siihen liittyy muun muassa jatkosotaan syyllisten Rydin ja Tannerin, natsiyhteistyön sekä sotasosialidemokratian kunnianpalautus. Maalitauluna on ollut myös Tarja Halonen ja hänen kauttaan Suomen sotilaallinen liittoutumattomuus. Vaietaan puolustusotaa käyneen entisen

presidentin Mauno Koiviston hyökkäyssotia vastustavat mielipiteet.

Natokiimainen ja euronationalistinen media on löytänyt liittolaisekseen myös sinut, puolueemme puheenjohtaja. Minä koen, että et lyö julkisuudella vain minua, vaan sinun kauttasi oikeisto hakkaa koko vasemmistoa. Sinua käytetään hyväksi, ja ollaksesi olemassa sinä sallit sen.

Kun olet vaatinut minua siirtymään pois europarlamentin vasemmistoryhmästä, et ole vastannut kysymykseeni, mihin ryhmään minun pitäisi mennä. Se saattaisi auttaa myös muita ymmärtämään, mistä tässä kaikessa on kysymys. Haluaisin muuten myös kuulla perustelusi, miksi vasemmistoliitto on jättäytynyt sivuun muun vasemmiston perustamasta europuolueesta.

Minulle on syntynyt sinusta sellainen kuva, että et ole osaa tai et halua harjoittaa rakenteellista KAPITALismi-kritiikkiä. En tiedä, tunnetko työn ja pääoman ristiriidan ja onko rakenteellisten ristiriitojen olemassaolon tunnustaminen sinun "luovuusyhteiskuntasi" rakentamisen este, mutta sitä ristiriitaa ei pidä kieltää, vasemmalla. Jos haluat olla mukana uudenlaisessa vasemmistolaisessa keskustelussa globaalista työnjaosta, suosittelen sinulle luettavaksi Hardt & Negriä (The Empire, The Multitude), joita et tunnu tuntevan. Vasemmistolaisuus voi olla myös intellektuaalinen projekti!

Kun puhutaan pääomasta, et typistäne sitä pelkäsi aineelliseksi tai esineellistetyksi työksi. Kuitenkin - marxilaisittain - aineellisen sfäärin ensisijaisuuden tunnustaminen auttaa määrittämään yhteiskuntien valtasuhteet. Omaisuuden koolla on merkitystä. Perusrakenteen ja päälysrakenteen suhteen ymmärtäminen auttaa myös tekemään parempia arvioita sodan ja rauhan kysymyksissä. Sota demokratiasta onkin usein sotaa öljystä.

Pyydän sinua, ei-marxilaista tutkijaa, kiinnittämään huomion seuraaviin asioihin. Suomen taloudessa on tapahtunut EU-jäsenyyden aikana ja vasemmistoliiton ollessa hallituksessa historiamme suurin varallisuuden uusjako rikkaiden hyväksi. Osingot, joilla aikaisempien sukupolvien työn tulokset on otettu ulos suomalaisyhtiöistä, ovat olleet verottomia. Suomalaisyritykset ovat siirtyneet ulkomaiseen omistukseen, ja vieraiden omistajien suomalaisille myyjille maksamia myyntivoittoja on verotettu vain nimellisesti. Valtion omistamia tuottavia yrityksiä on privatisoitu, mikä on edelleen vähentänyt suomalaisomistuksen tuottamaa turvallisuutta elinkeinoelämämme ydinalueilla.

Yritysjohtajat ovat ottaneet oma osansa yhtiöiden voitoista optioina. Optiorälssi on pitänyt huolen siitä, että yhtiöt ovat jakaneet voittonsa ulos sen sijasta että olisivat investoineet rahoja uuteen tuotantoon. Investoinnit eivät ole EU-jäsenyyden aikana vastanneet edes tuotantovälineiden kulumista.

Tähän kehityskulkuun vaikuttamatta jättäminen on vasemmiston suuri historiallinen virhe, ja se on ollut mahdollinen sinun puheenjohdollasi. On aika lopettaa pintaliito.

Myönnän toki, että EU-jäsenyys sinänsä ei selitä edellä kuvaamaani kehitystä; eihän vasemmistolaista analyysia voi typistää pelkäksi europolitiikaksi. Vasemmalla pitää kuitenkin tuntea KAPITALismi muita paremmin.

Kiinnitän tässä yhteydessä huomion myös siihen suomalaiseen rahaan, joka ei ole kenenkään yksityisomaa. Sitä on Suomen yksityisessä, rahastoivassa työeläkejärjestelmässä enemmän kuin missään muualla. Näitä varoja sijoitetaan yhä suuremmassa määrin ulkomaille. Kun yksityisten työeläkeyhtiöiden ulkomaisten sijoitusten määrä on muutaman vuoden aikana monikymmenkertaistunut, kaikki se on pois kotimaisesta työllistämisestä. Tämä on asia, jossa vasemmistoliiton pitäisi haastaa sosialidemokraattinen työeläkekorporatismi.

Vasemmistoliiton ollessa hallituksessa ajettiin alas ihmisten sosiaalisia etuisuuksia, eläkkeitä sekä kansanterveys- ja koulutuspalveluksia. Surkeimmassa asemassa ovat pienituloiset ja köyhät, joilla ei ole ollut hallituspuolueiden johtopaikoilla puolustajia. Tietysti kaikkien puolueiden pitää pyrkiä poliittiseen valtaan, eli hallitukseen, mutta kun sinne pääsee, ei saa menettää omien kannattajien luottamusta.

Kun tällä erää olet "oppositiojohtaja", kysyn, missä olit silloin, kun demarit ja kepu ilmoittivat poistavansa rikkailta varallisuusveron. Kannanotto rikkaiden etua vastaan ei ole Suomessa yhtä mediaseksikästä kuin omien puoluetovereiden julkinen häpäiseminen, mutta sinun pitää vähitellen alkaa puhua myös asioista. Kai muuten otat lähiaikoina kantaa suunnitelmiin poistaa Suomen rikkailta perintövero? Suurista perinnöistähän kuuluu maksaa valtion kautta kymmenykset niille, jotka eivät peri, sillä harvoin suurten perintöjen jättäjät ovat rikastuneet vain omalla työllään vaan muiden työstä.

Vaikka olen edellä esittänyt kritiikkiä vasemmisto- ja vastarintarajoitteista linjaasi kohtaan, haluan myös sanoa, että et ole kaikessa väärässä, et suinkaan.

Olet ehdottomasti oikeassa haikaillessasi lisää poliittista punavihreyttä vasemmistoliittoon, eikä minulla ole - entisenä eduskunnan ympäristövaliokunnan puheenjohtajana - pienintäkään ongelmaa tukea sinua maapallon tulevaisuuden kohtalonkysymyksissä. Vihreyden pitää olla kuitenkin myös punaista ollakseen punavihreää.

Vihreä projekti on myös maatalous, jossa maanviljelijämme tuottavat lähinnä pienimuotoisesti perhetiloillaan hyvälaatuista ruokaa. Me emme voi jättää Suomen maaseutua kepun yksinvallan alle, mutta se vaatii puolueelta nykyistä enemmän maaseutupoliittisia linjauksia ja uskottavaa politiikkaa suomalaisen maanviljelyn turvaamiseksi tulevaisuudessa. Maanviljelijät ovat EU:n torppareita, eikä näiden torppareiden vapauttaminen onnistu ilman valtiovallan tukitoimia.

Sanot, että et ole minkään sortin sosialisti.

Vaikka et olisikaan, sellaisen ääneen sanominen ei ole vasemmistolaisessa liikkeessä ongelmatonta. Nyt sinulle on syntynyt todistustaakka sen suhteen, että ylipäätään olet vasemmistolainen.

On tiedettävä, missä ollaan, kun ollaan vasemmalla.

Vasemmalla olemisen uskottavuuden mittaa ihmisen - ja puolueen - suhde reaaliKAPITALismiin. Se pitää yrittää heittää historian roskatynnyriin ns. reaaliSOSIALismin seuraksi. Vaikka kapitalismista ja riistosta vapaata maailmaa olisi vain utopia, on niitä huonompiakin utopioita.

Totean yhteenvetona, että puolueen johdossa näyttää olevan aito ongelma: kenen joukoissa seistä, kenen lauluja laulaa.

Ehdotan, että päällimmäisin erimielisyyttä aiheuttava ongelma suhteesta EU:n liittovaltioimiseen ja militarisoimiseen ratkaistaan demokraattisesti kuulemalla jäseniä: pannaan EU:n perustuslaki jäsenäänestykseen.

Euroopassa on niin tehty monissa puolueissa.

Tuus
Esko Seppänen

PS. Pitäisikö meidän tavata ja keskustella? Ei tästä hyvä tule tällä tavalla.